

21 Σεπτεμβρίου, 1989

[ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΥΣΤΑΛΛΑ Σ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΙΔΗ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτήτριες,

v.

ΔΗΜΟΥ ΠΑΦΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 276/86)

Προθεσμία ασκήσεως Αιτήσεως Ακυρώσεως — Ρυμοτομία — Ο Περί Οδών και Οικοδομών Νόμος, Κεφ. 96, άρθρο 18(1), όπως τροποποιήθηκε από το νόμο 13/74 — Αίτηση Ακυρώσεως ή Ιεραρχική προσφυγή — Εάν ο πολίτης επιλέξει την δευτέρα οδόν, μόνον η απόφαση του Υπουργού υπόκειται σε Αίτηση Ακυρώσεως.

5

Αίτηση Ακυρώσεως — Πρακτική — Ρυμοτομία — Ο Περί Οδών και Οικοδομών Νόμος, Κεφ. 96, άρθρο 18(1), όπως τροποποιήθηκε από τον νόμο 13/74 — Αίτηση Ακυρώσεως ή Ιεραρχική προσφυγή — Εάν ο πολίτης επιλέξει την δευτέρα οδόν, μόνον η απόφαση του Υπουργού υπόκειται σε Αίτηση Ακυρώσεως — Αίτηση καταχωρηθείσα μετά από απόφαση Υπουργού επί της σχετικής ιεραρχικής προσφυγής και προσβάλλουσα την Γνωστοποίηση της Ρυμοτομίας και όχι την απόφαση του Υπουργού — Δεν μπορεί να θεωρηθή ότι προσβάλλει την απόφαση του Υπουργού.

10

15

Αντικείμενο Αιτήσεως Ακυρώσεως — Ιεραρχική Προσφυγή — Απόφαση Υπουργού επί της τελευταίας — Μόνο η απόφαση του Υπουργού υπόκειται σε προσβολή με Αίτηση Ακυρώσεως.

20

Η Αίτηση Ακυρώσεως στρέφεται κατά Γνωστοποίησεως Ρυμοτομίας, που είχε δημοσιευθή στην Επίσημη Εφημερίδα. Επειδή η Αίτηση καταχωρήθηκε μετά την παρέλευση 75 ημερών από της δημοσιεύσεως, εγεν-

νηθη ζήτημα εκπροθεσμιου καταχώρησης

5 Με την απαντητικήν του αγόρευση ο δικηγόρος των Αιτουσων απε-
κάλυψε για πρώτη φορά οτι κατά της Γνωστοποίησης είχε γίνει
Ιεραρχική προσφυγή στον Υπουργό, ο οποίος και την απέρριψε, αλλά
εφόσον η Αίτηση Ακυρώσεως καταχωρήθηκε εντος 75 ημερών από της
αποφάσεως του Υπουργου, δεν μπορεί να θεωρηθη εκπροθεσμη, αφού
μπορει να θεωρηθή οτι στρέφεται κατα της αποφάσεως του Υπουργού.

10 Το Ανώτατο Δικαστήριο, αφού αναφέρθηκε στη νομολογία, δεν
δεχθηκε την εν λόγω εισηγηση του συνηγόρου των Αιτουσων και ως
αποτελεσμα απέρριψε την Αίτηση Ακυρώσεως, ως εκπρόθεσμη

15 *Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρί-
πτεται. Ουδεμία διαταγή για
εξοδα*

Αναφερόμενες υποθέσεις

20 *Pelides v Republic 3 R S C C 13,*

Holy See of Kitium v Municipal Council of Limassol [1961] 1 R S C C. 15,

25 *Demetriou etc. (C B C Staff Society) v Republic [1961] 1 R.S C C. 99,*

Attorney-General v Kouppi and Others 1 R S C C 115,

Lambrou v Republic (1969) 3 C L R 497,

30 *Hyatt International v. Republic (1985) 3 C L R 337*

Προσφυγή.

35 Προσφυγή για δήλωση του Δικαστηρίου, ότι η πράξη και/ή
απόφαση του Δήμου Πάφου που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη
Εφημερίδα της Δημοκρατίας με Γνωστοποίηση Αρ. 2048 ημερ.
31.8.1984 σύμφωνα με το Άρθρο 12 του Περί Ρυθμίσεως Οδών
και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 καθ' όσον αφορά την περιου-
40 σία των αιτητριών, είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε
αποτελέσματος.

Λ. Κυθραιώτης, για τις Αιτήτριες.

Κ. Χρυσοστομίδης, για τον Καθ' ου η αίτηση αρ. 1.

Μ. Φλωρέντζος, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τον Καθ' ου η αίτηση αρ. 2.

5

ΣΑΒΒΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την προσφυγή τους αυτή οι αιτήτριες ζητούν τις πιο κάτω θεραπείες:-

(Α) Δήλωση πως η πράξη και/ή απόφαση των καθ' ων η αίτηση που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 31.8.1984 με Γνωστοποίηση αρ. 2048 σύμφωνα με το Άρθρο 12 του Κεφ. 96 καθ' όσον επηρεάζει την περιουσία των αιτητριών είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε αποτελέσματος.

10

15

(Β) Δήλωση πως η Γνωστοποίηση στην έκταση που αφορά την περιουσία των αιτητριών έγινε με υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας και ισοδυναμεί με κατάσχεση της περιουσίας τους χωρίς την καταβολή αποζημίωσης.

20

Οι αιτήτριες είναι αδελφές και είναι συνιδιοκτήτριες ενός κτήματος που αποτελείται από τα τεμάχια 17, 18, 19, 20/2 του Φύλλου/Σχεδίου 51/19 στην κάτω Πάφο. Τα Τεμάχια αυτά εφάπτονται της Λεωφόρου Ποσειδώνος και επηρεάζονται από τη ρυμοτομία που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 31.8.1984 με Γνωστοποίηση αρ. 2048.

25

Η γνωστοποίηση αυτή εκδόθηκε από τον καθ' ου η αίτηση αρ. 1 Δήμο σαν αρμόδια Αρχή σύμφωνα με το Άρθρο 12 του Περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96.

30

Πάνω στο τεμάχιο 19 υφίσταται παλιά μονόροφη κατοικία, αλλά στα άλλα τεμάχια που είναι παραλιακά χωράφια δεν υπάρχουν οικοδομές. Η κατοικία που βρίσκεται στο τεμάχιο 19 επηρεάζεται σε ουσιαστικό βαθμό από την επίδικη ρυμοτομία. Το συνολικό εμβαδόν όλων των τεμαχίων είναι 171.100 τ.π και στο σύνολό τους επηρεάζονται σε έκταση 32.700 τ.π. δηλαδή σε ποσοστό περίπου 19% του ολικού εμβαδού.

35

40

Λόγω της ραγδαίας τουριστικής ανάπτυξης στην παραλιακή περιοχή Κάτω Πάφου το Προκαταρκτικό Τοπικό Σχέδιο

5 Πάφου προβλέπει την αναγκαιότητα όπως η Λεωφόρος Ποσειδώνος αποτελέσει άξονα δραστηριότητας στην αναπτυσσόμενη τουριστική περιοχή Κάτω Πάφου. Το πλάτος των 72 ποδών που προτείνεται από το σχέδιο ρυμοτομίας περιλαμβάνει δύο λωρίδες κυκλοφορίας με πλακόστρωτα πεζοδρόμια για την άνετη και ασφαλή κυκλοφορία πεζών και για τοποτέχνηση και διαμόρφωση χώρου.

10 Κατά τους ισχυρισμούς των καθ' ων η αίτηση με την πιο πάνω ρυμοτομία το περιβάλλον στην περιοχή αναβαθμίζεται και εξασφαλίζεται άνετη και ασφαλής διακίνηση με αποτέλεσμα την ουσιαστική άνοδο της αξίας των παροδίων ιδιοκτησιών. Επίσης πως η δυνατότητα φύτευσης δειροστοιχιών σ' όλο το μήκος της Λεωφόρου θα βελτιώσει την περιβαλλοντική ποιότητα της περιοχής δίνοντας έτσι καλύτερη προβολή και καλύτερη αξία στα κτήματα που επηρεάζονται.

20 Οι νομικοί λόγοι πάνω στους οποίους οι αιτήτριες στηρίζουν την προσφυγή τους είναι σε συντομία: Πως η επίδικη απόφαση λήφθηκε καθ' υπέρβαση ή κατάχρηση εξουσίας γιατί οι καθ' ων η αίτηση ενήργησαν με τρόπο αντίθετο με την έννοια της χρηστής διοίκησης, παρέλειψαν να προβούν στη δέουσα έρευνα πάνω στα γεγονότα ή τις συνέπειες της απόφασής τους στις αιτήτριες που ισοδυναμεί με ανεπανόρθωτη και μόνιμη απώλεια της περιουσίας τους.

30 Στην ένστασή τους τόσο οι δικηγόροι του καθ' ου η αίτηση Δήμου όσο και του καθ' ου η αίτηση Υπουργού ήγειραν προδικαστική ένσταση πως η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη γιατί η πράξη και/ή απόφαση που προσβάλλεται δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με αρ. 1986 και με ημερ. 31.8.84 και η προσφυγή καταχωρίστηκε στις 21 του Απριλίου 1986, έξω από τα χρονικά όρια των 75 ημερών που καθορίζει το Σύνταγμα.

35 Ο δικηγόρος των αιτητριών στη γραπτή του αγόρευση υποστήριξε τους λόγους γιατί η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί αλλά δεν ασχολήθηκε με την προδικαστική ένσταση κατά πόσο η προσφυγή των αιτητριών ήταν εμπρόθεσμη.

40 Οι δικηγόροι καθ' ων η αίτηση στις δικές τους γραπτές αγορεύσεις αντέκρουσαν τους ισχυρισμούς του δικηγόρου των

αιτητριών και υποστήριξαν την νομιμότητα της επίδικης απόφασης. Ανέπτυξαν επίσης τα επιχειρήματά τους σε υποστήριξη της προδικαστικής τους ένστασης πως η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη.

5

Στη γραπτή του αγόρευση σε απάντηση ο δικηγόρος των αιτητριών ασχολήθηκε για πρώτη φορά με την προδικαστική ένσταση και ισχυρίστηκε πως η προσφυγή δεν ήταν εκπρόθεσμη γιατί οι αιτήτριες μέσα στα χρονικά όρια που ορίζει ο Νόμος υπέβαλαν γραπτή ένσταση στον καθ' ου η αίτηση αρ. 2 Υπουργό Εσωτερικών με ημερ. 18.10.1984 την οποία ο Υπουργός Εσωτερικών απέρριψε με απόφασή του που κοινοποιήθηκε με επιστολή ημερ. 12.2.1986 και η προσφυγή καταχωρίστηκε την 21.4.1986 και κατά συνέπεια είναι μέσα στα χρονικά όρια των 75 ημερών από την απόρριψη της ένστασης από τον Υπουργό.

10

15

Ο δικηγόρος των αιτητριών αναφέρθηκε σε αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου σύμφωνα με τις οποίες το Δικαστήριο πρέπει να εξετάζει την ουσία της υπόθεσης και όχι τον τρόπο με τον οποίο η αίτηση για θεραπεία διατυπώνεται στην προσφυγή και στην προκειμένη περίπτωση στην ουσία με την προσβολή της επίδικης ρυμοτομίας προσβάλλεται και η απόρριψη της ένστασης από τον Υπουργό η οποία είναι μέρος της όλης διαδικασίας για ολοκλήρωση της πράξης.

20

25

Πριν προχωρήσω στην εξέταση της ουσίας της προσφυγής κρίνω σκόπιμο να επιληφθώ πρώτα της προδικαστικής ένστασης του εκπρόθεσμου της προσφυγής γιατί αν φανεί ότι η ένσταση αυτή ευσταθεί τότε δε θα χρειασθεί η εξέταση της ουσίας της προσφυγής.

30

Η γνωστοποίηση που αφορά την επίδικη ρυμοτομία εκδόθηκε από την Δημοτική Επιτροπή Πάφου κατά την άσκηση των εξουσιών της κάτω από το Άρθρο 12 του Περί Ρυθμίσεως Οδών και Οικοδομών Νόμου, Κεφ. 96 (όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 14 του 1959 μέχρι 15 του 1983). Η γνωστοποίηση με αριθμό 2048, δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 31 Αυγούστου 1984. Στην τρίτη παράγραφο της γνωστοποίησης αυτής αναφέρονται τα πιο κάτω:

35

40

5 “3. Οποιοδήποτε πρόσωπο που έχει ένσταση για τη διαπλά-
 τυνση και ευθυγράμμιση που προβλέπεται από τα σχέδια
 αυτά, μπορεί σ’ οποιοδήποτε χρόνο μέσα στην πιο πάνω
 αναφερόμενη προθεσμία των εβδομήντα πέντε (75) ημερών,
 να προσβάλει αυτά τα σχέδια με έγγραφη προσφυγή, στην
 οποία να εκτίθενται οι λόγοι για την υποστήριξή της, στον
 Υπουργό Εσωτερικών, ή με αίτηση για ακύρωση ενώπιον του
 10 Ανώτατου Δικαστηρίου, σε περίπτωση προσφυγής στον
 Υπουργό Εσωτερικών η απόφαση αυτού μπορεί να προ-
 σβληθεί με αίτηση ακύρωσης ενώπιον του Ανώτατου
 Δικαστηρίου.”

15 Τα πιο πάνω είναι σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 18
 του Βασικού Νόμου (Κεφ. 96) όπως τροποποιήθηκε με το
 άρθρο 18 του Νόμου 13/74 που προνοεί σχετικά τα πιο κάτω:

“18(1) Πας όστις .....

20 (α) .....

(β) ενίσταται εις σχέδια προπαρασκευασθέντα υπό της
 αρμοδίας αρχής δυνάμει του άρθρου 12,

25 δύναται, ... και καθ’ οιονδήποτε χρόνον καθ’ ον τα
 σχέδια είναι εκτεθειμένα προς επιθεώρησιν, εις την περι-
 πτωσιν της παραγράφου (β) του παρόντος εδαφίου, δι’
 εγγράφου προσφυγής, εν η εκτίθενται οι προς υποστήριξιν
 ταύτης λόγοι, εις τον Υπουργόν Εσωτερικών να προσβάλη
 την τοιαύτην απόφασιν, διάταγμα ή σχέδια.

30 (2) Ο Υπουργός Εσωτερικών εξετάζει πάσαν εις αυτόν
 γενομένην προσφυγήν αμελλητί, εάν δε, εις οιαδήποτε
 συγκεκριμένην περίπτωσιν, ήθελε θεωρήσει τούτο αναγκαι-
 35 ον ή σκόπιμον, ακούει ή άλλως δίδει την ευκαιρίαν εις τον
 προσφεύγοντα όπως υποστηρίξει τους λόγους εφ’ ων στηρί-
 ζεται η προσφυγή. Ο Υπουργός αποφασίζει επί πάσης προ-
 σφυγής το ταχύτερον και κοινοποιεί αμελλητί την απόφασιν
 αυτού εις τον προσφεύγοντα:

40 Νοείται ότι ο Υπουργός δύναται να αναθέση εις λειτουργόν
 ή επιτροπήν λειτουργών του Υπουργείου του όπως εξετάση
 ωρισμένα θέματα αναφερόμενα εν τη προσφυγή και υποβάλη

εις αυτόν το πόρισμα της τοιαύτης εξετάσεως προ της υπό του Υπουργού εκδόσεως αποφάσεως αυτού επί της προσφυγής.

(3) Ο μη ικανοποιηθείς εκ της αποφάσεως του Υπουργού δύναται να προσφύγει εις το δικαστήριον αλλά μέχρι της υπό του Υπουργού εκδόσεως της αποφάσεως αυτού εν περιπτώσει προσφυγής εις αυτόν ή εν περιπτώσει μη προσφυγής εις αυτόν μέχρι της παρόδου των προθεσμιών των προβλεπομένων εις το εδάφιον (1) διά την καταχώρισιν ιεραρχικής προσφυγής, ή απόφασις, το διάταγμα ή τα σχέδια της αρμοδίας αρχής, ως θα ήτο η περίπτωσης, δεν καθίστανται εκτελεστά.”

Σύμφωνα με το Άρθρο 12(2) του Βασιικού Νόμου η περίοδος κατά την οποία τα σχέδια παραμένουν εκτεθειμένα για επιθεώρηση τείναι τρεις μήνες από την ημερομηνία της δημοσίευσής τους στην επίσημη εφημερίδα. Σύμφωνα όμως με την απόφαση του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου στην υπόθεση *Nicos Pelides and The Republic* 3 R.S.C.C. 13, η περίοδος των “τριών μηνών” του Άρθρου 12(2) πρέπει να διαβάζεται σαν “εβδομήντα πέντε μέρες” για να συνάδει με το Άρθρο 188.4 του Συντάγματος. Έτσι η περίοδος των 75 ημερών αντικατέστησε την περίοδο των τριών μηνών.

Στην πιο πάνω υπόθεση που στρεφόταν τόσον εναντίον της Δημοκρατίας όσον και εναντίον της Δημοτικής Επιτροπής Λευκωσίας ο αιτητής πρόσβαλε την Γνωστοποίηση για διαπλάτυνση και ευθυγράμμιση δρόμου αφού είχε στο μεταξύ υποβάλει την ένστασή του στο Υπουργικό Συμβούλιο και πριν το Υπουργικό αποφασίσει την ένστασή του. Πρέπει να τονισθεί όμως πως η προσφυγή καταχωρίσθηκε μέσα στα χρονικά όρια των 75 ημερών από της δημοσίευσής της γνωστοποίησης. Το Δικαστήριο αποφάνθηκε μεταξύ άλλων πως:

“(a) the function of the former Governor-in Council under s.18(2), like that under s.18(1), of the Streets and Buildings Regulation Law, cap. 96, was a judicial or quasi-judicial function within the competence of this court;

(b) there was no other remedy open to the Applicant which he had to exhaust before having recourse to this Court,

5 because no 'appeal' lay any longer with the Council of Ministers under s.18(2). The Council of Ministers was wrongly joined in these proceedings as it had not and could not exercise any competence under the said sub-section;

10 (c) although Art. 146 vested this Court with exclusive jurisdiction in matters of administrative law, there was nothing in the said Article, or in Art. 30, which could prevent the enactment of legislative provisions for administrative review of executive or administrative acts or decisions;

15 .....
.....
(g) the following modifications in accordance with art. 188.4, which according to art.188 should be deemed to have taken effect from the date of the coming into force of the Constitution, should be made to Cap.96:-

20 (i) the words 'three months' in section 12(2) should read 'seventy-five days',

25 (ii) the words 'Governor-in Council' in section 12(3) should read 'Supreme Constitutional Court on a recourse', and

30 (iii) the words 'appeal to the Governor-in Council' in section 18(2) should read 'make a recourse to the Supreme Constitutional Court';
.....".

35 Εκτενέστερα αναφορικά με το (c) πιο πάνω τονίσθηκαν τα εξής στις σελ. 17,18:

40 "The Court takes this opportunity of stressing that though Article 146 grants it exclusive jurisdiction in administrative law matters there is nothing in such Article to prevent procedures for administrative review of executive or administrative acts or decisions from being provided for in a Law. Such review may be either -

(a) by way of confirmation or completion of the act or decision in question, in which case no recourse is possible to this Court until such confirmation or completion has taken place (e.g. under section 17 of CAP.96); or

(b) by way of a review by higher authority or by specially set-up organs or bodies of an administrative nature, in which case a provision for such a review will not be a bar to a recourse before this Court but once the procedure for such a review has been set in motion by a person concerned no recourse is possible to this Court until the review has been completed.

Such review procedures, as aforesaid, are in no way contrary to, or inconsistent with, Article 30 of the Constitution because specially set-up organs or bodies of an administrative nature are not judicial committees or exceptional courts in the sense of paragraph 1 of such Article.”

(Σχετική είναι και η απόφαση *Holy See of Kitium and The Municipal Council of Limassol* [1961] 1 R.S.C.C. 15).

Το νέο άρθρο 18 που θεσπίστηκε με το Νόμο 13/74 συνάδει με το πνεύμα της πιο πάνω απόφασης.

Σύμφωνα λοιπόν με τις πιο πάνω πρόνοιες και που ρητά αναφέρονται στην γνωστοποίηση με Αριθμό 2048, οι αιτήτριες είχαν στη διάθεσή τους δυο επιλογές. Η πρώτη, μέσα στα χρονικά όρια των 75 ημερών να προσβάλουν τα σχέδια με έγγραφη ιεραρχική προσφυγή στον Υπουργό Εσωτερικών και αν η απόφαση του Υπουργού δεν ήταν ικανοποιητική, τότε να την προσβάλουν ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η δεύτερη, χωρίς προσφυγή στον Υπουργό, να προσβάλουν τα σχέδια με προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο μέσα στα χρονικά όρια της προθεσμίας των 75 ημερών.

Η κάθε μια από τις πιο πάνω επιλογές προϋποθέτει την προσβολή ξεχωριστών διοικητικών πράξεων, η μια, την προσβολή της απόφασης για διαπλάτυνση σύμφωνα με τα σχέδια που δημοσιεύτηκαν στην επίσημη Εφημερίδα και που λήφθηκε από τη Δημοτική Επιτροπή σύμφωνα με το Άρθρο 12 του Νόμου, νοουμένου ότι δε λάμβανε χώρα η ιεραρχική προσφυγή στον Υπουργό, που προνοείται από το Άρθρο 18(1) και η απόφαση προσβαλλόταν μέσα στα χρονικά όρια των 75 ημερών που προ-

νοεί ο Νόμος και το Άρθρο 188.4 του Συντάγματος και η άλλη την προσβολή της απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών στην ιεραρχική προσφυγή, που αν πετύγγανε αυτόματα θα συμπαρέσυρε και όλες τις πράξεις που προηγήθηκαν της απόφασης του Υπουργού, συμπεριλαμβανομένων των Σχεδίων ρυμοτομίας νοουμένου ότι η προσφυγή καταχωρείτο μέσα στα χρονικά όρια των 75 ημερών από την απόρριψη της ιεραρχικής προσφυγής.

Στην προκειμένη περίπτωση οι αιτήτριες τόσο από το περιεχόμενο της θεραπείας που ζητούν όσο και από τους ισχυρισμούς των δικηγόρων τους στη γραπτή αγόρευσή τους προσβάλλουν την ορθότητα της ρυμοτομίας που δημοσιεύτηκε στην επίσημη Εφημερίδα της 31.8.1984 με την Γνωστοποίηση Αρ. 2048 αλλά δεν προσβάλλουν την απόφαση του Υπουργού στην ιεραρχική προσφυγή τους κατά της ρυμοτομίας. Παρεμπιπτόντως έγινε αναφορά στην απόφαση του Υπουργού στη γραπτή απαντητική αγόρευση του δικηγόρου των αιτητριών στην προδικαστική ένσταση των δικηγόρων των καθ' ων η αίτηση που ήγειραν τόσο στην αρχική τους ένσταση πριν τις γραπτές αγορεύσεις όσο και στις γραπτές αγορεύσεις τους.

Σε υποστήριξη της εισήγησής του πως το Ανώτατο Δικαστήριο όταν εξετάζει μια προσφυγή, εξετάζει την ουσία της υπόθεσης κι' όχι τον τρόπο με τον οποίο είναι διατυπωμένη η προσφυγή, ο ευπαιδευτος δικηγόρος των αιτητριών αναφέρθηκε στη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου στο θέμα αυτό.

Θα ασχοληθώ σε συντομία με σχετικές αποφάσεις:

Στην υπόθεση *Menelaos Demetriou etc. (C.B.C. Staff Society) and The Republic* [1961] 1 R.S.C.C. 99, στη σελίδα 105 λέχθηκαν τα πιο κάτω:

“It is quite correct that this Court has repeatedly stated that it will not dismiss a case for merely technical defects and it will try as far as possible to do justice in a case on the substance thereof, avoiding thus duplicity of, and delay in, proceedings.”

Τονίσθηκε όμως πως: “This is, however, a discretionary power of the Court which has to be exercised with due consideration and within certain limits.”

Στην πιο πάνω υπόθεση επρόκειτο περί τεχνικής παράλειψης στη διατύπωση της προσφυγής κι' όχι παράλειψης που αφορούσε την ουσία της υπόθεσης.

Η ίδια αρχή εφαρμόστηκε στην υπόθεση *The Attorney-General v. Kouppi and 2 Others* 1 R.S.C.C. 115, στην οποία η καταχώριση της αναφοράς υπογράφηκε από τον Αναπληρωτή Αρχιπρωτοκολλητή αντί από Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου και η παράλειψη αυτή θεωρήθηκε σαν τεχνικής φύσης ώστε, όπως λέχθηκε στη σελίδα 117, το Δικαστήριο: 5 10

“... in accordance with its policy of not allowing technical consideration to defeat the interests of justice it has again decided to take cognizance of this reference, doing so exceptionally and again without in any way intending to create a precedent thereby.” 15

Η πιο πάνω τακτική υιοθετήθηκε επίσης στην υπόθεση *Lambrou v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 497 στην οποία ο τότε Πρόεδρος του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Τριανταφυλλίδης είτε το εξής στη σελίδα 499: 20

“In the circumstances, I cannot grant the exact relief claimed by the recourse, as there did not exist at the time of the filing of the recourse a decision of the Respondent refusing his application for transfer to Larnaca. But on the other hand I cannot overlook the serious omission to deal with, and reply to, the application of the Applicant expeditiously; and Rule 17 of the Supreme Constitutional Court Rules, 1962, provides that ‘if the justice of the case so requires the Court may give any Judgment or Decision, under any Article granting it competence, whether or not such Judgment or Decision has been sought in the Proceedings before it’.” 25 30

Τέλος το τι λέχθηκε στις πιο πάνω αποφάσεις υιοθετήθηκε στην απόφαση *Hyatt International v. The Republic* (1985) 3 C.L.R. 337. 35

Όπως έχω ήδη αναφέρει όλες οι πιο πάνω αποφάσεις αναφέρονται σε τεχνικές ή τυπικές παραλείψεις τις οποίες το Δικαστήριο θεώρησε πως μπορούσε να αγνοήσει μια και από την ουσία της προσφυγής όπως αποκαλύπτετο από τα στοιχεία 40

που τέθηκαν ενώπιόν του μπορούσε να θεωρήσει ότι η πράξη που προσβαλλόταν ήταν μέσα στα πλαίσια της αιτούμενης θεραπείας.

- 5 Στην προκειμένη περίπτωση όπως ήδη ανέφερα η πράξη που προσβάλλεται είναι αυτή που περιέχεται στη Γνωστοποίηση Αρ. 2048 που δημοσιεύτηκε στην επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας με ημερ. 31.8.1984 και όχι η απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών στην Ιεραρχική προσφυγή των αιτητριών η οποία μπορούσε να προσβληθεί τόσο σύμφωνα με τις πρόνοιες του Συντάγματος όσο και με τις πρόνοιες του Άρθρου 18 του Νόμου 13/74. Οι νομικοί λόγοι που προβλήθηκαν και τα γεγονότα που εξετάθηκαν στην προσφυγή και στη γραπτή αγόρευση του δικηγόρου των αιτητριών αναφέρονται στη Γνωστοποίηση της 31.8.1984 και όχι στην απόφαση του Υπουργού στην Ιεραρχική Προσφυγή. Η Γνωστοποίηση 2048 αποτελεί πράξη ή απόφαση που λήφθηκε από ορισμένο όργανο ή Αρχή, το Δήμο Πάφου, ενώ η απόφαση στην Ιεραρχική Προσφυγή αποτελεί πράξη ή απόφαση άλλης ανεξάρτητης Αρχής ή Οργάνου, του Υπουργού Εσωτερικών.
- 10
- 15
- 20

- Με τα πιο πάνω που έχω εκθέσει και έχοντας υπόψη τις νομικές αρχές που απορρέουν από τις αποφάσεις στις οποίες έχω αναφερθεί κατέληξα στο συμπέρασμα πως η παρούσα υπόθεση δεν εμπίπτει μέσα στα πλαίσια των αρχών που εξετάθηκαν στις υποθέσεις *Demetriou, Kouppi, Lambrou* (πιο πάνω) κ.α. και κατά συνέπεια δε θα ήταν ορθό να καταλήξω στο συμπέρασμα πως ενώ με την προσφυγή προσβάλλεται συγκεκριμένη διοικητική πράξη ενός Οργάνου ή Αρχής θα μπορούσα να θεωρήσω πως η προσφυγή στρέφεται και εναντίον άλλης Διοικητικής πράξης άλλου οργάνου, δηλαδή της απόφασης του Υπουργού στην Ιεραρχική Προσφυγή των αιτητριών κάτω από το Άρθρο 18 του Νόμου 13/74 η οποία δεν προσβλήθηκε με προσφυγή όπως προνοεί το σχετικό Άρθρο του Νόμου και το
- 25
- 30
- 35
- Σύνταγμα.

- Έτσι το τι μένει να αποφασίσω είναι αν η θεραπεία που ζητούν οι αιτήτριες με την προσφυγή αυτή και που αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής μπορεί να εξετασθεί. Στο θέμα αυτό καταλήγω στο συμπέρασμα πως η προσφυγή αυτή δεν μπορεί να εξετασθεί στην ουσία της γιατί δεν καταχωρίστηκε έγκαιρα μέσα στα χρονικά όρια των 75 ημερών και κατά συνέ-
- 40

πεια είναι εκπρόθεσμη. Και επί πλέον μια και καταχώρισαν Ιεραρχική Προσφυγή σύμφωνα με το Νόμο, οι αιτήτριες όφειλαν να προσβάλουν την απόφαση του Υπουργού στην Ιεραρχική Προσφυγή η οποία είχε εκδοθεί πριν την καταχώριση της παρούσας προσφυγής.

5

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει ως εκπρόθεσμη και απορρίπτεται χωρίς διάταγμα για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.* 10